

WilFab (1957) kwam in 2018 bij de nachtopvang van Perspektief terecht. Sinds februari 2019 heeft hij weer een eigen woning. WilFab werkt bij Perspektief Werkt en neemt ons via deze columns mee in zijn ervaringswereld.

De hondjes uit m'n flat

WilFab

Hondstrouw
Hondsmoe
Op z'n hondjes

Waarom hebben oudere mensen zo vaak een huisdier?

Nou simpelweg omdat ze daar veel tijd voor hebben en gek zijn op knuffelen.

Favoriet is de hond en dan de kleine soort: het hondje, althans in mijn flat.

Overal zie je en hoor je de viervoeter.

Kleine hondjes zoals chiwawa en dwergpoedel komen het meeste voor.

Ook de teckel staat hoog op de lijst.

Ik heb vroeger ook honden gehad, maar was geen liefhebber van die puienzeikertjes.

Is ook geen gezicht; een volwassen vent met zo'n drol aan een touwtje.

Een klein hondje is een mooi bezit; handzaam en makkelijk mee te nemen.

Vaak worden die hondjes opgetild voordat ze de lift ingaan, of als ze over een stoepje moeten klauteren.

Het "blaftasje" wordt dan liefdevol geholpen en kijkt dan verlekkerd om zich heen.

Ook het vervoer van het beestje heeft heel wat voeten in de aarde.

Soms is er een speciale tas aanwezig om het "angsthappertje" mee te vervoeren.

Daar zitten luchtgaatjes in en er zit een lange rits bovenop om de tas dicht te doen en weer open op de plaats van bestemming, bijvoorbeeld bij de dierenarts.

Liefst is de tas roze of lichtblauw of een andere zuigkleur alsof het "kuitenbijtertje" daar om gevraagd heeft.

Nee, het baasje heeft die verschrikkelijke kleur uitgezocht omdat dat zo "schattig" staat en goed past bij het geslacht van het beestje.

Een andere manier van vervoer is achterop de fiets.

Op de bagagedrager staat dan een mandje dat vastgemaakt is met riempjes.

In dat mandje ligt een klein dekentje om het het beestje maar zoveel mogelijk naar de zin te maken. Bovenop dat mandje zit een soort van bol hekwerkje van gaas dat bedoeld is om een val uit het mandje te voorkomen. Zo kan het "Delftse hijgertje" fijn naar buiten kijken.

Het hekwerk heeft de vorm van een kooi-konstruktie waar de gemiddelde rally-rijder jaloers op zou zijn.

Ik snap nu ook dat veel oude mensen krom lopen en rugklachten hebben.

Het "pluizenwondertje" loopt te laag bij de grond met z'n vier trippelende pootjes.

Beter zou zijn om een Duitse herder of een bouvier te nemen, dat loopt dan wat rechterop.

Wat ook irritant is aan die "te heet gewassen haarballetjes" is dat ellenlange touwtje dat uit een ingenieus rolgeval komt.

Het knuffeltje loopt dan ±10 meter voor het "appende" baasje en dat touw daar heb je als nietsvermoedende wandelaar geen erg in. Meerdere malen zie ik mensen bijna struikelen over dat riempje en ik stel dan ook voor dat de hondjesbezitter een aparte W.a. verzekering afsluit speciaal gericht op ontvelde gestruikelde mede stoepbelopers. Premie: het aantal kilo's van het hondje + de lengte van het riempje in meters en dat per maand.

Veel ouderen zien het kleine "keutelwonder" als een kind, en dat snap ik economisch gezien wel maar er zit een addertje onder het gras: kinderen groeien en kosten maandelijks een vermogen en zo'n "gleuvenlikkertje" blijft klein en is beduidend goedkoper.

Leve de Sint-Bernard.

Blaf ze.

WilFab

"Een klein hondje is een mooi bezit; handzaam en makkelijk mee te nemen."